

**МАДРИДСЬКА УГОДА І ПРОТОКОЛ
СТОСОВНО МІЖНАРОДНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ЗНАКІВ**

**ПОЯСНЮВАЛЬНІ ПРИМІТКИ СТОСОВНО ОФІЦІЙНОГО БЛАНКУ ЗАЯВКИ MM2
ЗАЯВКА НА МІЖНАРОДНУ РЕЄСТРАЦІЮ
РЕГУЛЬОВАНА ВИКЛЮЧНО МАДРИДСЬКИМ ПРОТОКОЛОМ**

(Правило 9 Загальної інструкції)

Всесвітня організація інтелектуальної власності
World Intellectual Property Organization
34, chemin des Colombettes, P.O. Box 18,
1211 Geneva 20, Switzerland
тел.: (41-22) 338 9111
Факс (Міжнародний реєстр товарних знаків): (41-22) 740 1429
e-mail: intreg.mail@wipo.int – Інтернет: <http://www.wipo.int>

ПОЯСНЮВАЛЬНІ ПРИМІТКИ СТОСВНО ЗАПОВНЕННЯ ОФІЦІЙНОГО БЛАНКУ МІЖНАРОДНОЇ ЗАЯВКИ ММ2

1 Метою цього документа є надання допомоги у заповненні офіційного бланку заявки ММ2 на міжнародну реєстрацію товарних знаків згідно з Мадридською системою. Бланк повинен бути заповнений розбірливо; бланки, заповнені від руки, не приймаються Міжнародним бюро ВОІВ. Якщо Відомство вирішить видати власну версію бланку, складену цим Відомством, такий документ повинен мати такий самий зміст, формат і нумерування, що і офіційний бланк ММ2. Остаточне компонування і розташування елементів у бланку, складеному Відомством, може бути змінено для урахування конкретних обставин (наприклад, включення у послідовному порядку деталей про більш ніж одного єдиного заявника).

Мова міжнародної заявки

2 Міжнародна заявка може бути подана англійською, французької або іспанською мовою, відповідно до приписів, встановлених Відомством походження. Іншими словами, Відомство походження має право обмежити вибір, доступний заявнику, лише до однієї мови, до двох мов, або ж Відомство може дозволити заявнику обирати будь-яку з цих трьох мов. Таким чином, заявнику слід до подання заявки через Відомство походження, уточнити у нього, яку мову або мови він може використовувати.

3 Якщо вимоги стосовно мови не виконані, міжнародна заявка не буде розглядатись як така, і буде повернена відправнику.

4 Бланк заявки містить дві графи у верхній частині першої сторінки. Графа у верхній частині ліворуч може використовуватись, у першу чергу для указання кількості додаткових аркушів продовження (наприклад, якщо у пункті 10 бланку подається довгий перелік товарів і послуг), а у другу чергу для указання кількості бланків ММ17, які могли бути надіслані разом з бланком заявки. (ММ17 є бланком, який використовується для подання витребування старшинства знака у випадку, коли міжнародна заявка включає зазначення Європейського союзу (див. пункт 104 нижче)).

БЛАНК ЗАЯВКИ

Пункт 1: Договірна сторона, чиє Відомство є Відомством походження

5 Відомство походження є Відомством Договірної сторони, через яке заявник одержує право на подання міжнародної заявки. Це Відомство є Відомством, до якого буде подана базова заявка або буде внесено запис про базову реєстрацію.

6 Назва держави, чиє Відомство є Відомством походження, повинна бути вказана у пункті 1 — наприклад, “Китай”. Якщо Відомство походження є Відомством міжурядової організації, якою є Європейський союз, тоді необхідно вказати назву “Європейський союз”.

7 Якщо існує більше одного заявника, слід вказати назву лише однієї Договірної сторони як Договірної сторони, чиє Відомство є Відомством походження. Однак кожний заявник повинен мати право, по відношенню до Договірної сторони, подавати міжнародну заявку через дане Відомство (див. пункт 14 нижче).

Пункт 2: Заявник

Ім'я

8 Якщо заявник є фізичною особою, необхідно вказати прізвище (або головне ім'я) та ім'я (або друге ім'я) фізичної особи, які звичайно використовуються цією особою, у порядку, в якому вони

звичайно використовуються. Якщо заявник не є фізичною особою, повинно бути подане повне офіційне зазначення.

9 Якщо ім'я заявника представлене літерами, що не є латинськими літерами, ім'я повинне бути вказане як транслітерація латинськими літерами з урахуванням фонетичних правил мови міжнародної заявки. Якщо заявник є юридичною особою, транслітерація може бути замінена на переклад мовою міжнародної заявки.

Адреса

10 Адреса заявника повинна бути подана у такий спосіб, щоб така подача задовольняла звичайні вимоги термінової поштової доставки. Якщо у пункті 4 не подано адреси представника, усі повідомлення будуть надіслані на адресу заявника, подану у пункті 2(b).

11 Окрім того, у пункті 2(d) можуть бути подані номери телефону і факсу і адреса електронної пошти. Подані номери або адреса електронної пошти повинні належати особі, до якої Міжнародне бюро повинно звернутись, коли їй потрібно зв'язатись з заявником.

Адреса для листування

12 Якщо заявник висловлює прохання, щоб повідомлення надсилались на іншу адресу, ніж та, що вказана у пункті 2(b), за вибором заявника адреса для листування може бути вказана у цьому місці. В іншому випадку поле "Адреса для листування" слід залишити незаповненим. Прикладом того, коли доцільно вказати адресу для листування, може бути випадок, коли міжнародна заявка подається юрисконсультком компанії і адреса компанії може відрізнятись від адреси, використовуваної юрисконсультком.

13 ПРИМІТКА: якщо заявник має намір призначити представника, щоб таким чином усі повідомлення були адресовані такому представнику, неправильно вказувати дані такого представника у пункті 2(c) "Адреса для листування". Призначення заявника здійснюється шляхом заповнення пункту 4, про що йдеться нижче.

Декілька заявників

14 Два або декілька заявників можуть сумісно подавати одну міжнародну заявку за умови, що вони сумісно є власниками базової заявки або базової реєстрації. Необхідно, щоб кожний з заявників мав право подавати заявку (див. пункт 3 "Право на подання заявки") до Договірної сторони, чие Відомство є Відомством походження, про що повинно бути вказано у пункті 1 бланку. Однак немає необхідності, щоб для кожного заявника природа конкретного зв'язку була однаковою. Так, заявник 1 може бути громадянином держави, яка є Договірною стороною, чие Відомство буде Відомством походження, заявник 2 може мати місце проживання у цій державі, а заявник 3 може мати торговельне підприємство у цій державі. Також див. пункт 7 вище.

15 Якщо заявників більше одного, слід надавати ім'я та адресу кожного заявника, за необхідності використовуючи аркуш продовження.

16 Якщо міжнародну заявку подають два або декілька заявників, які мають різні адреси, і не було вказано ані імені та адреси представника, ані адреси для листування, повідомлення будуть надсилатись на адресу заявника, вказаного у міжнародній заявці першим. У тому випадку, коли заявників декілька, може бути корисним вказати єдину адресу для листування у пункті 2(c); тоді усе листування здійснюватиметься за цією адресою.

Бажана мова для листування

17 Поставивши відмітку у відповідній графі, заявник може вказати, чи бажає він одержувати повідомлення від Міжнародного бюро англійською, французькою або іспанською мовою, незалежно від мови, якою міжнародна заявка надійшла від Відомства походження до Міжнародного бюро. З іншого боку,

якщо заявник просто бажає одержувати повідомлення від Міжнародного бюро мовою, якою була подана міжнародна заявка, немає необхідності ставити відмітку у жодній графі.

18 ПРИМІТКА: вищесказане застосовується тільки до повідомлень, що надходять від Міжнародного бюро; повідомлення від Відомств, які просто пересилаються Міжнародним бюро, такі як сповіщення про відмову в охороні, надсилаються тією мовою, якою вони були одержані від даного Відомства.

Інші указання

19 Заповнення цієї частини бланку міжнародної заявки не є обов'язковим. Незважаючи на це, ряд Договірних сторін вимагає наявності указань, які надаються у цій частині бланку, і якщо такі указання відсутні, існує вірогідність того, що заявник одержить попередню відмову від цих Договірних сторін. Тому заявникам радять заповнювати цю частину бланку.

20 Якщо заявник є фізичною особою, він може указати державу, громадянином якої він є.

21 Якщо заявник є юридичною особою, такою як корпорація, може бути вказана природа юридичної особи разом з назвою держави, в якій воно зареєстровано або організовано.

Пункт 3: Право на подання заявки

22 Згідно з Мадридською системою, право заявника на подання міжнародної заявки впливає з громадянства, місця проживання або справжнього і діючого торговельного або промислового підприємства в одній з держав, яка є Договірною стороною системи. Якщо Договірною стороною є міжурядова організація Європейський союз, заявник повинен мати громадянство держави-члена Союзу або мати місце проживання, або торговельне або промислове підприємство на території Союзу.

23 Тлумачення того, що може вважатись громадянством, місцем проживання або справжнім і діючим торговельним або промисловим підприємством залишається за законодавством даної Договірної сторони і не є питанням, що належить до компетенції Міжнародного бюро. Однак вважається, що поняття "громадянство" охоплює як фізичних, так і юридичних осіб. У випадку, якщо заявник є юридичною особою, у залежності від національного законодавства, може вважатись, що він має громадянство Держави, в якій ця юридична особа була утворена або організована, або в якій розміщена штаб-квартира цієї юридичної особи.

24 Вважається, що термін "справжнє і діюче торговельне або промислове підприємство" означає підприємство, у якому відбувається певна торговельна або промислова діяльність, але не обов'язково, щоб це було основне місцезнаходження підприємства заявника. Так, заявник може мати декілька справжніх і діючих торговельних або промислових підприємств у різних державах, які є Договірними сторонами Мадридської системи. У такому випадку Відомство будь-якої з цих держав може вважатись Відомством походження. Однак вважається, що існування, наприклад, простого складу не становить "справжнього і діючого" підприємства.

25 Відомство, через яке представлена міжнародна заявка (Відомство походження), вирішує, чи йому необхідні докази щодо права заявника на подання міжнародної заявки. Наскільки це стосується Міжнародного бюро, усе, що необхідно, - це те, щоб заявник поставив відмітку в одній з чотирьох граф у пункті 3(a). Якщо заявник ставить відмітку в другій графі (право на подання заявки на підставі громадянства держави, яка є державою-членом Європейського союзу), слід указати назву даної держави.

26 Якщо заявник має право на подання заявки, маючи більше одного типу зв'язку (на підставі місця проживання, громадянства або торговельного або промислового підприємства) з Договірною стороною, чие Відомство є Відомством походження, як указано у пункті 1 бланку заявки, тоді він може поставити відповідну відмітку в більше ніж одній графі.

27 У пункті 3(b) розглядається конкретна ситуація. Якщо заявник поставив відмітку в третій або четвертій графі пункту 3(a), вказавши місце проживання або підприємство у даній Договірній стороні, і одночасно у пункті 2(b) указав в якості своєї адреси адресу, що не розміщена на території Договірної сторони, яка була вказана у верхній частині бланку у пункті 1 (тобто Договірна сторона, чие Відомство є

Відомством походження), він повинен указати у пункті 3(b) адресу свого місця проживання або підприємства у цій Договірній стороні.

28 Приклад для роз'яснення. Заявник указав у пункті 1, що державою, через яку він одержав право на подання заявки і чие Відомство, таким чином, є Відомством походження, є Німеччина. У пункті 2(b) він як свою адресу вказує адресу, наприклад, у Перу (як, звичайно, він має право робити). Тоді він ставить відмітку або у графі три (місце проживання у Німеччині) або у графі чотири (підприємство у Німеччині) пункту 3. За умови, що адреса, вказана раніше, є адресою не у Німеччині, заявник, таким чином, зобов'язаний вказати у пункті 3(b) адресу в Німеччині, яка є адресою його місця проживання або підприємства у цій державі, в залежності від випадку.

Право на подання заявки у випадку декількох заявників

29 У пунктах 7 і 14 вище уже було відмічено, що два або декілька заявників можуть сумісно подати єдину міжнародну заявку. У такому випадку інформація про право кожного заявника на подання заявки повинна бути подана у відповідності з пунктом 3 бланку заявки. За винятком випадків, коли використовується власна версія бланка, ця інформація повинна подаватись на окремому аркуші продовження.

Пункт 4: Призначення представника

30 Немає необхідності призначити представника у Міжнародному бюро для того, щоб подати міжнародну заявку згідно з Мадридською системою. Якщо заявник бажає призначити представника у Міжнародному бюро, необхідно заповнити пункт 4 бланку заявки (див. також пункт 12 вище стосовно адреси для листування). Якщо було призначено представника у Міжнародному бюро, усі повідомлення від Міжнародного бюро будуть надсилатись *тільки* цьому представнику.

31 Мадридська система не висуває вимог щодо того, хто може виступати представником, стосовно професійної підготовки, реєстрації, громадянства або місця проживання.

32 Все, що необхідно для того, щоб мати представництво у Міжнародному бюро, - це вказати дані представника у пункті 4 бланку заявки. Немає необхідності подавати о Міжнародного бюро довіреність або будь-яку іншу додаткову документацію.

33 Інформація, подана у пункті 4, повинна бути достатньо ясно викладеною, щоб Міжнародне бюро могло надсилати повідомлення представнику. Бажано вказати номер телефону і факсу, а також адресу електронної пошти.

34 Якщо у бланку заявки в якості представника вказане товариство або фірма, що складається з повірених або агентів, тільки саме товариство або фірма будуть записані як представник. Іншими словами, якщо до бланку заявки також внесено імена окремих повірених або агентів, вони не будуть вважатись представниками або не будуть записані як такі.

35 Питання представництва у Відомстві походження на національному рівні або представництва у Відомстві зазначеної Договірної сторони (наприклад для того, щоб дати відповідь на сповіщення про попередню відмову, яке було видано таким Відомством) лежать поза межами компетенції положень Мадридської системи і регулюються законодавством і практикою кожної окремої Договірної сторони.

Пункт 5: Базова заявка або базова реєстрація

36 Деталі базової заявки або базової реєстрації ("базового знаку") необхідно вказати у пункті 5 бланку міжнародної заявки.

37 Якщо базовий знак одержав реєстрацію Відомстві походження, слід вказати номер і дату його реєстрації.

38 **ПРИМІТКА:** якщо міжнародна заявка базується на базовій реєстрації у Відомстві походження, заявнику не слід також указувати деталі заявки, на основі якої була здійснена ця реєстрація. Іншими словами, слід вказати лише номер і дату реєстрації. Якщо заявник одночасно вносить до бланку заявки деталі заявки, на основі якої була здійснена ця реєстрація, це може спричинити плутанину.

39 Якщо базовий знак є заявкою, поданою до Відомства походження, а не реєстрацією, слід вказати номер і дату заявки.

40 Може бути, щоб міжнародна заявка базувалась на більш ніж одному базовому знаку. У такому випадку слід вказати деталі кожного базового знака у спосіб, описаний вище. Якщо для цього не вистачає місця, тоді (якщо не використовується власна версія бланка) у пункті 5 слід вказати базовий знак із найбільш ранньою датою, а решту деталей вказати на окремому аркуші продовження.

Пункт 6: Пріоритет

41 У разі вказання Європейського союзу (ЕМ) витребування пріоритету не слід плутати із витребуванням старшинства — див. пункт 104 нижче.

42 Якщо заявник бажає витребувати пріоритет, йому слід поставити відмітку в графі, що міститься у пункті 6. Заявнику також слід вказати назву Відомства, до якого була подана більш рання заявка, а також дату подання більш ранньої заявки (для встановлення законності витребування на тій підставі, що шестимісячний період ще не завершився). Якщо заявнику відомий номер більш ранньої заявки, його також слід вказати.

43 **ПРИМІТКА:** надсилання до Міжнародного бюро будь-яких документів, що підтримують витребування пріоритету, не є ані необхідним, ані доцільним.

44 Може бути, щоб витребування пріоритету виникло на основі більше ніж однієї раніше поданої заявки — товари і послуги могли бути різними у раніше поданих заявках, і тепер заявник має намір подати єдину міжнародну заявку, яка об'єднує усі товари і послуги у єдиній міжнародній реєстрації. У такому випадку слід вказати деталі кожної раніше поданої заявки, і, якщо для цього не вистачає місця, тоді (якщо не використовується власна версія бланка) у пункті 6 слід вказати найбільш ранню дату, а решту деталей подати на окремому аркуші продовження. Заявнику також слід поставити відмітку про те, що витребується більше одного пріоритету.

45 Також може бути, що не для усіх товарів і послуг, стосовно яких заявник подає міжнародну заявку, може бути витребуваний пріоритет. Якщо виникає така ситуація, заявнику необхідно вказати у пункті 6 конкретні товари і послуги, яких стосується витребування пріоритету. Якщо ці товари або послуги співпадають з товарами або послугами, указаними у даному класі у бланку міжнародної заявки, тоді на цьому етапі немає необхідності повторно перераховувати товари і послуги. Достатньо зазначити, наприклад: "Усі товари у класах 9 і 12".

Пункт 7: Знак

46 Заявник повинен надати зображення знака, для якого він бажає одержати міжнародну реєстрацію, і для цього відведений пункт 7 бланку.

47 Зображення повинно бути двовимірним і графічним або фотографічним. Воно повинно співпадати зі знаком, представленим у базовій заявці або базовій реєстрації. Так, якщо знак у базовій заявці або базовій реєстрації є чорно-білим, знак у міжнародній заявці також повинен бути чорно-білим. Таким же чином, якщо базовий знак є кольоровим, знак у міжнародній заявці також повинен бути кольоровим.

48 Дві графи у пункті 7 бланку мають розміри 8см x 8см, що є стандартним розміром для публікації знака у Бюлетені міжнародних знаків ВОІВ (*WIPO Gazette of International Marks*) (далі - Бюлетень). Якщо заявник використовує власну версію бланка Відомства, зображення знака все одно повинно відповідати цим параметрам розміру; тобто зображення знака повинно бути такого розміру, щоб воно помістилось у графу розміром 8см x 8см.

49 Зображення знака повинно бути достатньо чітким для цілей запису, публікації і сповіщення. Якщо воно не є чітким, Міжнародне бюро вважатиме міжнародну заявку такою, що порушує правила, і відповідним чином повідомить про це Відомство походження і заявника.

50 Що стосується формату зображення, воно може бути надрукованим на друкарській машині, принтері, наклеєне або нанесене в будь-який інший спосіб. Часто це може залежати від вимог, які висуває Відомство походження. Знак буде у підсумку опублікований в Бюлетені точно в такому форматі, в якому він був представлений.

51 Якщо Відомство походження надіслало до Міжнародного бюро бланк заявки факсом, необхідно все ж надіслати до Міжнародного бюро *оригінал* сторінки 2 бланку, на якій подано зображення знаку. Зауважте, що у такому випадку слід надсилати *тільки* сторінку 2, а не весь бланк заявки. Якщо у такому випадку заявник надсилає весь бланк заявки, цей бланк може бути прийнятий за нову міжнародну заявку. Якщо у ситуації, описаній вище, заявник надсилає оригінал сторінки 2, йому слід надати достатньо чіткі указання, щоб Міжнародне бюро могло встановити, про яку міжнародну заявку йдеться — наприклад, номер базового знака або ідентифікаційний номер Відомства, що міститься у міжнародній заявці, надісланій факсом. Відомство також повинно поставити підпис на сторінці 2, що надсилається. Відомству слід докласти зусиль, щоб забезпечити невідкладне надсилання сторінки 2 до Міжнародного бюро, бажано у той же день, що і надсилання міжнародної заявки факсом.

52 Графа у нижній частині пункту 7 бланку заявки повинна бути заповнена Відомством у тих випадках, коли Відомство надсилає оригінал сторінки 2 за описаних вище умов.

53 Пункт 7 містить дві графи, розташовані поруч. У більшості випадків зображення знака буде міститись у графі ліворуч, позначеній у бланку літерою (а).

54 Рядом Відомств не передбачена реєстрація або публікація знаків у кольорі. Це є основною причиною для розміщення другої графи праворуч, позначеної у бланку літерою (b). Єдиною ситуацією, в якій буде необхідно використати графу (b), буде випадок, коли колір був витребований як відмітний елемент базового знака (і, таким чином, повинен витребуватись також і в міжнародній заявці), але зображення базового знака у графі (а) є чорно-білим, з вказаної вище причини. У такому випадку знак повинен також бути представлений у кольорі, і зображений у графі (b). Тоді у Бюлетені міститиметься чорно-біле і кольорове зображення знака для цілей встановлення обсягу витребовуваної охорони щодо кольору.

55 Якщо знак є нетрадиційним знаком — наприклад, звуковим або тривимірним знаком — зображення знаку в графі (а) у бланку міжнародної заявки повинно відповідати знаку, поданому в базовій заявці або базовій реєстрації — при цьому передбачається, що зображення повинне відповідати розмірам графи у пункті 7 бланку. Так, якщо в базовій заявці або базовій реєстрації представлення тривимірного знака показано у перспективному зображенні, таким же чином знак повинен бути представлений у бланку міжнародної заявки. Якщо для представлення базового знака було використано декілька зображень, ці зображення повинні бути включені до міжнародної заявки у такій кількості, щоб представлення знака у графі пункту 7 бланку залишалось чітким. Якщо базовий знак є звуковим знаком, він може бути представлений у базовій заявці або базовій реєстрації у вигляді нотного запису або словесного опису. Тоді у бланку міжнародної заявки знак повинен бути представлений таким же чином.

56 Ці представлення нетрадиційних знаків можуть вимагати подання додаткової інформації у вигляді опису в пункті 9(е) бланку. Міжнародна заявка не повинна містити неграфічні представлення — наприклад, звуковий запис звукового знака.

Знак, поданий у стандартному шрифтовому виконанні/зображувальний знак

57 Пункт 7 бланку міжнародної заявки містить дві графи, в яких заявник може поставити відмітку. Перша з цих граф призначена для указання того, що заявник декларує своє бажання, щоб знак вважався знаком, поданим у стандартному шрифтовому виконанні.

58 Як правило знак, поданий у стандартному шрифтовому виконанні, буде еквівалентним звичайному знаку, який є словом або словами, або літерами або числами, або поєднанням цих елементів, на прогивагу стилізованому або зображувальному знаку, або знаку, зображеному в особливому стилі, шрифті або кольорі, а не у стандартному стилі. Словесний знак, представлений у стилізованому шрифті,

зазвичай не буде вважатись знаком, поданим у стандартному шрифтовому виконанні. Знак, який містить особливі літери або стилізовані елементи, не слід заявляти як знак, поданий у стандартному шрифтовому виконанні.

59 Визначення того, чи є знак поданим у стандартному шрифтовому виконанні, не завжди є простим через наявність різних позначок, таких як діакритичні знаки, які можуть бути стандартними в одній мові, і не бути стандартними в іншій. Тому кожна зазначена Договірною стороною одноосібно вирішує, що є наслідком зазначення того, що знак поданий у стандартному шрифтовому виконанні.

60 Якщо відмітку було поставлено у графі, яка відведена для знаку, поданого у стандартному шрифтовому виконанні, а знак *очевидно не є* знаком, поданим у стандартному шрифтовому виконанні, Міжнародне бюро видаляє зазначення про стандартне шрифтове виконання.

61 У зв'язку з цим, Міжнародне бюро не буде вважати знаком, поданим у стандартному шрифтовому виконанні, знак, який складається з символів, що не є латинськими літерами або арабськими цифрами, або містить такі символи.

62 Міжнародне бюро присвоїть знаку класифікаційні індекси відповідно до Міжнародної класифікації зображувальних елементів знаків (Віденської класифікації), якщо знак не є знаком, поданим у стандартному шрифтовому виконанні.

Знак складається з кольору як такого або поєднання кольорів як таких

63 Згідно з законодавством багатьох країн колір як такий або поєднання кольорів як таких може виконувати роль товарного знака, відрізняючи товари і послуги одного підприємства від товарів і послуг іншого підприємства. Важливо розрізняти знаки, що складаються з кольору як такого або кольорів як таких, і знаки, які можуть, наприклад, бути словесними знаками або стилізованими знаками, або іншими нетрадиційними знаками, які представлені у кольорі на відміну від їх чорно-білого варіанта.

64 Якщо заявник бажає одержати міжнародну охорону для знака, який є кольором як таким або поєднанням кольорів як таких, він повинен розмістити у графі 7(a) візуальне представлення кольору і поставити відмітку в графі 7(d). Слід також подати словесне указання кольору (кольорів) у пункті 8(a). Зазвичай вимагається, щоб колір або кольори були указані у чіткій, зрозумілій, тривкій та легкодоступний спосіб, і це зазвичай досягається тим, що заявник дає словесне указання даного кольору або кольорів і додає посилання на міжнародну систему класифікації кольорів, таку як Пантон.

65 Якщо заявник бажає також надати словесний опис кольору (кольорів), нанесеного на товари або використовуюваного по відношенню до послуг, який є предметом заявки на одержання охорони знака, що є кольоровим знаком як таким, він повинен зробити це у пункті 9(e), який передбачає опис знака.

Заявлений колір

66 ПРИМІТКА: указання того, що заявник заявляє колір як відмітний елемент знака, не слід плутати зі знаком, який *складається* з кольору *як такого* або поєднання кольорів *як таких* (див. вище).

67 Пунктом 8, у графі (a), передбачено указання того, що заявник заявляє колір як відмітний елемент знака. Заявляння кольору означає, що заявник вважає, що колір або кольори є невід'ємною або суттєвою частиною знаку. Якщо заявлено колір, заявнику слід поставити відмітку у графі у пункті 8(a) для зазначення того, що він заявляє колір як відмітний елемент знака, і заявнику також слід надати словесне указання заявленого кольору або кольорів. У пункті 8(b) заявник може також указати, для кожного кольору, основні частини знаку, що мають даний колір або кольори. Власне це є вимогою у певних зазначених Договірних сторонах, якщо міжнародна заявка містить заявлення щодо кольору.

68 ПРИМІТКА: у певних зазначених Договірних сторонах самий факт того, що зображення знака подано у кольорі, *автоматично вимагає* безпосереднього заявлення кольору, із наданням словесного указання даного кольору (кольорів). Для уникнення одержання сповіщення про попередню відмову від таких Договірних сторін, заявникам, які бажають одержати охорону знака, поданого у кольорі, доцільно включити до міжнародної заявки також і заявлення кольору, поставивши відмітку в графі у пункті 8 і заповнивши решту граф пункту 8(a). Наприклад, дається посилання на інформаційне повідомлення №

4/2009, видане Міжнародним бюро (див. пункт 109 нижче), стосовно зазначень Сполучених Штатів Америки (під назвою “Поради для власників міжнародних реєстрацій, які бажають одержати поширення охорони на Сполучені Штати Америки: як уникнути попередньої відмови”), де була наведена така пропозиція, зроблена Відомством США з патентів і товарних знаків:

“[...] Відомство США з патентів і товарних знаків радить включати до заявки заявлення кольору щоразу, коли знак подається у кольорі, разом із словесним зазначенням заявленого кольору (кольорів) і опису того, де саме колір розміщено у знаку.”

69 Пункт 54 вище стосується розміщення у графі 7(b) зображення знака у кольорі, у той час, коли зображення знака у графі 7(a) є чорно-білим, а заявник має намір подати заявлення кольору.

70 ПРИМІТКА: якщо знак, що міститься у міжнародній заявці, є кольоровим знаком, а заявник не заявляє колір як відмінний елемент знака, це не означає, що Міжнародне бюро опублікує або може опублікувати чорно-біле зображення знака. Знак, опублікований Міжнародним бюро, відповідає знаку, представленому у міжнародній заявці, який, у свою чергу, відповідає базовому знаку, тобто кольоровому зображенню.

Пункт 9: Різні указання

Пункт 9(a): Транслітерація

71 Транслітерацію не слід плутати з перекладом. Якщо знак складається з текстового матеріалу або містить текстовий матеріал, поданий літерами, що не є латинськими літерами, або цифрами, що не є арабськими або римськими цифрами, необхідно надати транслітерацію цього матеріалу латинськими літерами або арабськими цифрами. Транслітерація є фонетичним представленням знака латинськими літерами з урахуванням фонетичних правил мови міжнародної заявки. Простими словами, звучання знака відтворюється латинськими літерами. Пункт 9(a) бланку призначений для надання транслітерації.

Пункт 9(b): Переклад

72 Якщо знак складається зі слів, які можуть бути перекладені, або містить такі слова, бажано по можливості надати такий переклад. Пункт 9(b) бланку призначений для надання перекладу. Переклад може бути англійською і/або французькою і/або іспанською мовами, незважаючи на те, якою була мова міжнародної заявки. Надання перекладу на розсуд заявника може запобігти надсиланню запитів про надання перекладу Відомством зазначеної Договірної сторони. Міжнародне бюро не перевірятиме точність будь-якого перекладу знака, не оскаржуватиме відсутність перекладу і не надаватиме власного перекладу.

Пункт 9(c): Знак, який не може бути перекладений

73 Якщо заявнику відомо, що слово або слова, які містяться у знаку, не можуть бути перекладені (тобто якщо вони є вигаданими словами), він може указати це, поставивши відмітку у графі у пункті 9(c) бланку. Ця графа призначена для запобігання надсиланню запитів про надання перекладу Відомствами зазначених Договірних сторін. Очевидно, що у одному бланку міжнародної заявки можна заповнити пункт 9(b) або 9(c), але не обидва пункти одночасно.

Пункт 9(d): Особливий тип знака

74 Якщо знак є тривимірним знаком, звуковим знаком або колективним чи сертифікаційним знаком або знаком гарантії, слід указати це, поставивши відмітку у відповідній графі пункту 9(d) бланку. Зауважимо, що таке указання може бути подане тільки тоді, коли воно є у базовій реєстрації або базовій заявці.

75 У випадку, коли знак є колективним чи сертифікаційним знаком або знаком гарантії, *не* треба наводити у міжнародній заявці і надсилати до Міжнародного бюро разом з міжнародною заявкою нормативно-правові акти, що регулюють використання знака. Однак зазначена Договірною стороною може попросити надати такі нормативно-правові акти. Для запобігання одержанню відмови від такої Договірної сторони заявник може надіслати необхідні документи безпосередньо до Відомства цієї Договірної сторони, як тільки він одержить від Міжнародного бюро свідоцтво про міжнародну реєстрацію.

Пункт 9 (e): Опис знака

76 Якщо до базового знака включено опис, заявник може за власним рішенням включити або не включати цей опис до міжнародної заявки. Може також виникнути ситуація, що, коли у базовому знаку є опис, Відомство походження *вимагатиме*, щоб такий самий опис був поданий у бланку міжнародної заявки.

77 Якщо знак не належить до одного з типів інших знаків, передбачених бланком міжнародної заявки (тривимірний знак, звуковий знак, колективний знак, сертифікаційний знак або знак гарантії), тоді місце, відведене для опису, може бути використане для детального опису природи знака — наприклад, у ньому може бути зазначено, що знак є голограмою або рухомих знакам. Однак у такому випадку опис все одно повинен відповідати опису, що міститься у базовому знаку.

78 Якщо опис базового знаку подано мовою, яка не є мовою, використаною в міжнародній заявці, тоді слід надати відповідний переклад. Міжнародне бюро не перевірятиме точність перекладу. Більше того, якщо поданий опис не повністю відповідає зображеному знаку, в принципі, Міжнародне бюро також не буде цього оскаржувати або піддавати сумніву. Формулювання опису залежить від опису, приписуваного базовому знаку, і відповідальність за нього несе заявник.

79 Міжнародне бюро не перевірятиме обсяг опису і внесе запис про цей опис і опублікує його так, як він представлений.

Пункт 9(f): Словесні елементи знака

80 Заповнення цього пункту не є обов'язковим. Міжнародне бюро фіксує (з зображення, поданого у пункті 7) те, що воно вважає основними словесними елементами знака, і це зафіксоване зображення використовується для внутрішніх адміністративних цілей. У першу чергу воно використовується у сповіщеннях і листуванні для підтвердження ідентичності міжнародної реєстрації, одержаної на основі заявки. Однак, якщо знак є знаком, поданим у спеціальному шрифтовому виконанні або написаним від руки, існує ризик того, що слова або літери будуть неправильно розтлумачені Міжнародним бюро. Більше того, якщо знак містить велику кількість словесного матеріалу (наприклад, якщо знак складається з етикетки), може бути неочевидним, що саме слід зафіксувати. Таким чином, заявник може у пункті 9(f) указати те, що *він* вважає основними словесними елементами знака. Однак будь-яке таке указання надається виключно для інформації і не може мати будь-якої правової дії.

81 Не слід заповнювати цей пункт, якщо була поставлена відмітка у графі пункту 7 щодо знака, поданого у стандартному шрифтовому виконанні.

Пункт 9(g): Відмова від охорони

82 Якщо заявник бажає відмовитись від охорони щодо будь-якого елемента знака, це слід зробити у цьому пункті бланку міжнародної заявки. Слід указати елемент або елементи, від охорони яких заявник відмовляється.

83 Метою включення цього пункту до бланку міжнародної заявки є запобігання одержанню запитів від зазначених Договірних сторін щодо внесення такої відмови (наприклад, відмови від охорони щодо невідмітних елементів знака) до Міжнародного реєстру. Однак, якщо відмітка про відмову включена до міжнародної заявки, вона повинна стосуватись міжнародної реєстрації в цілому. Відмова не може бути здійснена стосовно тільки деяких з зазначених Договірних сторін.

84 Відсутність відповідної відмови у базовій реєстрації або базовій заявці не є суттєвою. Навпаки, якщо у базовій реєстрації або базовій заявці є указання про відмову від охорони, це не робить обов'язковим включення такої відмови до міжнародної заявки.

85 Якщо передбачено, що відмова від охорони стосуватиметься деяких елементів знака, поданих літерами, що не є латинськими літерами, або цифрами, що не є арабськими цифрами, заявник може, наприклад, указати наступне:

“Відмовляюсь від охорони щодо першого/другого/третього [...] словесного елемента, представленого у знаку” або “відмовляюсь від охорони щодо словесних елементів, поданих у знаку у формі [...]”.

Пункт 10: Товари і послуги

Пункт 10(a): Указання товарів і послуг

86 У пункті 10 повинні бути указані товари і послуги, стосовно яких заявник бажає одержати міжнародну реєстрацію знака. Вони повинні бути згруповані за відповідними класами Міжнародної класифікації товарів і послуг для реєстрації знаків (Ніщцької класифікації); перед кожною групою необхідно указати номер класу; групи повинні бути представлені у тому порядку, в якому розташовані класи цієї Класифікації. Для указання товарів і послуг повинні використовуватись точні терміни, бажано з використанням слів, поданих в Алфавітному покажчику Ніщцької класифікації. За необхідності слід використати аркуш продовження і поставити відмітку у відповідній графі.

87 Заголовки класів будуть прийняті Міжнародним бюро (хоча вони не обов'язково будуть прийняті Договірними сторонами, які були зазначені). Указання *“Усі товари класу 9”*, наприклад, не буде прийняте Міжнародним бюро.

88 Перелік товарів і послуг у міжнародній заявці може бути вужчим, ніж перелік, поданий у базовій реєстрації або заявці. Однак він не може бути ширшим або містити інші товари і послуги. Це не означає, що в ньому повинні використовуватись точно такі ж терміни; однак терміни, використані в міжнародній заявці, повинні бути еквівалентними термінам, використаним у базовій реєстрації або заявці або підпадати під їх обсяг.

89. Інформація про Ніщцьку класифікацію розташована на веб-сайті ВОІВ за адресою: <http://www.wipo.int/classifications/nice/en/>.

Пункт 10(b): Обмеження переліку товарів і послуг

90. По суті обмеження є зменшенням обсягу охорони щодо переліку товарів і послуг, про яку заявник просить у міжнародній заявці. Обмеження може здійснюватись у різних формах, і заявник може бути змушений обмежувати перелік товарів і послуг з різних причин.

Приклад 1

91. Наприклад, головний перелік товарів і послуг в міжнародній заявці може включати, скажімо, класи 1-7 і зазначення десяти Договірних сторін. Можливо, заявник не бажає нести витрати, пов'язані з включенням усіх товарів і послуг для усіх десяти зазначених Договірних сторін. Тому він може відповідно зменшити обсяг охорони у пункті 10(b), наприклад, наступним чином:

Договірна сторона
Австралія
Японія

Клас(и) товарів і послуг, для якого заявник бажає одержати охорону
Класи 1, 4 і 5
Класи 1 і 5

Це означатиме, що для решти восьми зазначених Договірних сторін заявник бажає одержати охорону в усіх семи класах і здійснив для цього відповідну оплату, а для Австралії і Японії він бажає одержати охорону тільки для товарів і послуг, указаних у пункті 10(b), тобто тих, що належать до класів 1, 4 і 5 і класів 1 і 5 відповідно, і йому належить сплатити мито тільки стосовно цих класів.

Приклад 2

92. Наведений вище приклад стосується обмеження щодо цілих класів товарів і послуг, як цього вимагає пункт 10(b). Однак може також виникнути випадок, коли заявник бажає залишити клас *як такий*, але бажає обмежити обсяг охорони, яку він хоче одержати, у межах цього класу. Наприклад, він уже міг переконатись, що третя особа уже одержала охорону для подібного знака стосовно товарів, подібних до товарів, які він зараз бажає включити до міжнародної заявки, і заявник може бажати виключити або зменшити ризик подання третьою особою заперечення проти нової міжнародної заявки.

93. Якщо взяти простий приклад — припустимо, що заявник зазначає десять Договірних сторін і бажає подати заявку на реєстрацію за класом 25 по відношенню до наступних предметів одягу:

Одяг зі шкіри, одяг для гімнастики, одяг зі штучної шкіри, пальта, одяг для велосипедистів та спортивні футболки.

У пункті 10 бланку міжнародної заявки заявник може обмежити обсяг товарів і послуг наступним чином:

По відношенню до зазначенню Китаю, охорона не потрібна у класі 25 для наступного:

Одяг для гімнастики.

94. Результатом буде те, що міжнародна заявка міститиме повний обсяг товарів класу 25 для решти дев'яти зазначених Договірних сторін і буде відповідним чином обмежена по відношенню до зазначення Китаю.

95. **ПРИМІТКА:** якщо заявник бажає здійснити обмеження, результатом якої буде виключення цілого класу або певних указань з класу, необхідно, щоб заявник чітко і точно указав товари і послуги, яких стосується обмеження, щоб Міжнародне бюро могло точно встановити товари і/або послуги, які повинні одержати охорону, і товари і/або послуги, які повинні бути виключені з охорони.

Приклад 3

96. Можливий також і третій тип обмеження. Для прикладу припустимо, що заявник має намір подати заявку про одержання охорони для свого знака стосовно товару “Одяг” в класі 25, і зазначає десять Договірних сторін, у тому числі, наприклад, Сполучені Штати Америки.

97. Користувачі Мадридської системи знають, що Відомство Сполучених Штатів Америки висуває особливі вимоги щодо точності указання товарів і послуг, і що це Відомство не прийме таке указання, як “Одяг”. Тому Відомство надішле заявникові сповіщення про попередню відмову і вимагатиме більш точного указання предметів одягу.

98. Однак заявник може бажати зберегти можливість одержання якомога ширшого обсягу охорони для товарів в інших Договірних сторонах, де таке указання, як “Одяг” є прийнятним. Для досягнення такої мети заявник може просто обмежити товари по відношенню до зазначення Сполучених Штатів Америки, обмеживши або звузивши дане указання наступним чином:

По відношенню до зазначення Сполучених Штатів Америки, втребовується охорона за класом 25 для наступних товарів: сорочки, пальта і шарпетки.

99. Таким чином заявник знизить можливість одержання сповіщення про попередню відмову від Сполучених Штатів Америки, і в той же час матиме можливість одержати охорону для якомога ширшого кола товарів і послуг в інших зазначених Договірних сторонах.

Пункт 11: Зазначені Договірні сторони

100. Уся вимога полягає в тому, щоб поставити відмітку у графі, що відповідає Договірній стороні або сторонам, у яких заявник бажає одержати охорону для знака.

101. Однак заявнику слід приділити особливу увагу зазначенням таких Договірних сторін, як Європейський союз, Сполучені Штати Америки, Ірландія, Сінгапур, Велика Британія, Куба, Гана і Японія.

Зазначення Європейського союзу

102. Якщо у міжнародній заявці зазначено Європейський союз, заявнику слід звернути увагу на виноску 1 у пункті 11 бланку. У цій виносці передбачено, що заявник повинен, окрім власне мови міжнародної заявки, указати мову, відому як друга робоча мова Бюро з гармонізації на внутрішньому ринку (товарні знаки і промислові зразки) (Office for Harmonization in the Internal Market (Trade Marks and Designs) (ОНІМ)). Ця друга указана мова повинна бути обрана з п'яти офіційних мов ОНІМ, а саме англійської, французької, німецької, італійської або іспанської мов. Ця друга мова служить виключно як мова, якою третя особа може розпочати в ОНІМ процедуру заперечення або анулювання, і жодним чином не стосується процедур Мадридської системи як таких.

103. ПРИМІТКА: якщо заявник не надав указання другої мови при наявності зазначення Європейського союзу, Міжнародне бюро, незважаючи на це, продовжуватиме процедуру реєстрації (за умови, що решта вимог виконані), і у цьому випадку ОНІМ надішле сповіщення про попередню відмову; власнику доведеться долати наслідки цього безпосередньо в ОНІМ.

104. Друга частина виноски 1 також стосується зазначень Європейського союзу і відноситься до витребування старшинства. Концепція старшинства знака є притаманною системі Товарного знака Європейського союзу і також була передбачена у бланку міжнародної заявки по відношенню до зазначень Європейського союзу. Витребування старшинства не слід плутати з витребуванням пріоритету згідно з Паризькою конвенцією — див. пункт б вище.

105. Згідно з системою Товарного знака Європейського союзу, власник знака, що уже був зареєстрований у державі-члені Європейського союзу, який пізніше подає заявку на реєстрацію ідентичного знака як знака Європейського союзу, може витребувати те, що називається старшинством цього більш раннього знака по відношенню до даної держави-члена. У результаті такого витребування, якщо власник товарного знака Європейського союзу у подальшому відмовляється від більш раннього знака або дозволяє, щоб він втратив чинність, вважається, що він продовжує мати такі самі права у даній договірній державі, які б він мав, якби реєстрація більш раннього знаку продовжувала мати чинність.

106. Якщо заявник бажає витребувати старшинство знака, він повинен подати окремий офіційний знак, ММ17, і цей бланк повинен бути доданий до бланку міжнародної заявки. Витребування старшинства на бланку ММ17, одержані Міжнародним бюро після одержання міжнародної заявки, не братимуться до уваги.

Зазначення Сполучених Штатів Америки

107. Виноска 3 у пункті 11 бланку міжнародної заявки стосується зазначень Сполучених Штатів Америки.

108. Якщо у міжнародній заявці були зазначені Сполучені Штати Америки, ця Договірна сторона вимагає від заявника також подати декларацію про намір використовувати знак. Для цієї мети було надано бланк (ММ18), і декларація повинна точно повторювати формулювання, подане у цьому бланку. Декларація повинна бути подана англійською мовою, незважаючи на мову, якою була подана міжнародна заявка. Бланк ММ18 слід додати до бланку міжнародної заявки.

109. Якщо у міжнародній заявці було зазначено Сполучені Штати Америки, а бланк ММ18 не був доданий до бланку міжнародної заявки, це буде вважатись порушенням правила, про що Міжнародне бюро поінформує заявника і Відомство походження.

ПРИМІТКА: Міжнародне бюро випустило для користувачів Мадридської системи два інформаційних повідомлення стосовно зазначень Сполучених Штатів Америки.

Перше, що має назву “*Указання товарів і послуг: Сполучені Штати Америки*” (інформаційне повідомлення № 24/2003), розміщене на веб-сайті, присвяченому Мадридській системі, за адресою http://www.wipo.int/edocs/madrdocs/en/2003/madrid_2003_24.doc.

Друге, що має назву “Поради для власників міжнародних реєстрацій, які бажають одержати поширення охорони на Сполучені Штати Америки: як уникнути попередньої відмови” (інформаційне повідомлення № 4/2009), розміщене за адресою http://www.wipo.int/edocs/madrdocs/en/2009/madrid_2009_4.doc.

Зазначення Ірландії, Сінгапура та Великої Британії

110. Ірландія, Сінгапур та Велика Британія також, в принципі, вимагають подання декларації про намір використовувати знак. Однак для цього не потрібно додавати до бланку міжнародної заявки окрему декларацію. Як роз’яснюється у виносці 2 пункту 11 бланку заявки, сам факт зазначення будь-якої з цих Договірних сторін як *такий* вважається необхідною декларацією про намір використовувати знак.

Зазначення Куби, Гани і Японії

111. Четверта виноска до пункту 11 бланку міжнародної заявки стосується трьох Договірних сторін — Куби, Гани і Японії. Кожна з цих Договірних сторін, усі з яких стягують індивідуальні мита, зробила декларацію щодо того, що індивідуальне мито сплачується двома платежами. Після зазначення будь-якої з цих Договірних сторін на етапі подання заявки сплачується тільки перша частина індивідуального мита, а решту мита необхідно буде сплатити тільки у тому випадку, якщо дане Відомство переконається, що знак відповідає вимогам охороноздатності. Відомство повідомляє про це заявника відповідним чином.

112. Заявнику, який використовує електронний калькулятор для підрахунку мит, калькулятор покаже, що мита, указані стосовно цих трьох Договірних сторін, складаються тільки з першої частини. Електронний калькулятор для підрахунку мит розташований на веб-сайті, присвяченому Мадридській системі, за такою адресою: <http://www.wipo.int/madrid/en/fees/calculator.jsp>.

Пункт 12: Підпис заявника або його представника

113. Заявник може не ставити свій підпис на бланку міжнародної заявки. Однак Відомство походження може вимагати або дозволяти, щоб заявник зробив це. Підпис може бути у вигляді печатки або може бути нанесений від руки, за допомогою штампа або надрукований.

Пункт 13: Завірення і підпис Відомства походження

114. Відомство походження повинно підписати бланк міжнародної заявки і проставити його дату, а також повинно указати дату, на яку воно одержало прохання про представлення заявки до Міжнародного бюро. Указання дати одержання є важливим, оскільки, як правило, вона стане або може стати датою міжнародної реєстрації, за умови, що Міжнародне бюро одержить міжнародну заявку упродовж двох місяців від одержання цієї заявки Відомством походження.

115. Пункт 13 бланку заявки має формат завірення деяких елементів Відомством походження. Тому наведені нижче елементи повинні бути завірені Відомством походження:

- дата одержання заявки Відомством походження;
- ідентичність базового знака і знака, який є предметом міжнародної заявки;
- відповідність між заявником, що подає міжнародну заявку, і власником базового знака;
- якщо заявлено, що знак складається з кольору як такого або поєднання кольорів як таких (пункт 7(d) бланку), що така сама заява була зроблена стосовно базового знака;
- якщо бланк міжнародної заявки містить указання того, що знак є тривимірним, звуковим знаком або колективним, сертифікаційним знаком або знаком гарантії (пункт 9(d) бланку), що такі самі указання подані стосовно базового знака;

- якщо міжнародна заявка містить опис (пункт 9(е) бланку), що такий самий опис поданий у базовому знаку;
- якщо колір був заявлений як відмітний елемент базового знака, таке саме заявлення включено до бланку міжнародної заявки (пункт 8 бланку);
- якщо колір не був заявлений у базовому знаку, а заявник бажає включити таке заявлення до міжнародної заявки, що базовий знак насправді представлений у даному кольорі або даних кольорах;
- що товари і послуги, указані в бланку міжнародної заявки (пункт 10 бланку), охоплені товарами і послугами, указаними в базовому знаку.

Аркуш підрахунку мит

116. Залишається лише заповнити аркуш підрахунку мит на сторінці 7 бланку міжнародної заявки.
117. Заявнику рекомендовано використовувати електронний калькулятор для підрахунку мит, наявний на веб-сайті, присвяченому Мадридській системі, за адресою <http://www.wipo.int/madrid/en/fees/calculator.jsp>.
118. Мита завжди включатимуть те, що відомо як базове мито, яке складається або з 653 швейцарських франків за чорно-білий знак, або з 903 швейцарських франків за кольоровий знак. Це мито сплачується до Міжнародного бюро. Для заявників з найменш розвинутих країн передбачена знижка 90% від розміру цього мита. Перелік даних країн заявники можуть знайти в офіційному переліку, що складений і ведеться Організацією об'єднаних націй за наступною адресою: www.wipo.int/ldcs/en/country.
119. До того ж заявник сплачуватиме стандартне мито у розмірі 100 швейцарських франків за кожну зазначену Договірну сторону (це мито відоме як додаткове мито), а також ще 100 швейцарських франків за кожний клас товарів і послуг понад перші три (це мито відоме як додане мито).
120. Ряд Договірних сторін заявили, що замість стандартного мита вони бажають одержувати те, що називається індивідуальним митом. Розмір цього мита, також виражений у швейцарських франках, є різним для різних Договірних сторін, і конкретні розміри цих мит можна дізнатись на веб-сайті, присвяченому Мадридській системі, за адресою: http://www.wipo.int/export/sites/www/madridgazette/en/remarks/ind_taxes.html.
121. Частина (а) аркушу підрахунку мит містить графу, в якій слід поставити відмітку, якщо заявник бажає, щоб необхідна сума мит була дебетована з рахунку, відкритого в Міжнародному бюро. У цьому випадку також слід вказати власника рахунку, номер рахунку, а також сторону, яка надає інструкції. Немає необхідності вказувати суму, яка повинна бути дебетована. Цей метод сплати мит дозволяє уникнути ризику помилки у сплаті мита. Якщо, незважаючи на це, заявник бажає вказати суму, йому слід також заповнити частину (b) аркушу підрахунку мит, щоб показати, яким чином утворилась загальна сума.
122. Окрім можливості дебетування суми з рахунку, відкритого в Міжнародному бюро, частиною (с) аркушу підрахунку мит передбачено ряд додаткових методів здійснення сплати мит.
123. У такому випадку заявник обов'язково повинен заповнити частину (b) і вказати загальну суму мит.